

Bölüm 1

Sahne 1

HELENE - Buyurun Küçük Hanım, karar verip gelmenize sevindim. Lütfen oturun.

İSABELLA -Ben.. burada, kiminle?...

HELENE- Benim tek başıma karar verme yetkim yoktur. Yalnızca verilen emirleri uygularım. Emin olun Direktörümüz geldiğinize çok sevinecek. Bir dakika(Diafona) Alo... Sayın direktör?

DİREKTÖR - (Ses) Evet sizi dinliyorum.

HELENE - Size bir sürprizim var.

DİREKTÖR- Beklediğimiz o mahzun gözlerin sahibi mi geldi?

HELENE - Evet

DİREKTÖR - (Ses) Lütfen kendisine iletin... İşim biter bitmez gelip bizzat ilgileneceğim. Bütün kalbimle...

HELENE - Baş üstüne. (İsabella'ya) Duydunuz mu?

İSABELLA - Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum.
Bir şey sorabilir miyim? Acaba buraya kim tarafından ve neden çağrıldım?

HELENE - Direktörümüz size her şeyi anlatacak. Rahat olun.
Biraz gergin görünüyorsunuz.

İSABELLA - Bu tuhaf çağrı yüzünden. Tam da hayatımın en kötü anında.
(Ağlamaklı, hıçkırır)

HELENE - Sakin olun lütfen. Burada dostlar arasındasınız.
Bir şey içer misiniz?

İSABELLA - Hayır teşekkür ederim. (Gözyaşlarını siler, gülümser)
Geçti.

Sahne 2 A

(Bir görevli girer)

GÖREVLİ - Bir bey geldi, Direktörle görüşmek istiyor.

HELENE - Beklesin lütfen

GÖREVLİ - Ama Dr. Ariel göndermiş.

HELENE - Dr. Ariel mi? Öyle desene. Hemen içeri alın.

(Balbao kapıda görünür. Yaşlı bir adamdır. Düzgün ve temiz giyimlidir. Biraz çekingendir.)

HELENE - Buyurun efendim, içeri girin.

BALBAO - Merhaba hanımefendi.

HELENE - Buyurun efendim, içeri girin.

BALBAO - Merhaba hanımefendi.

HELENE - Memnun oldum. Demek Dr. Ariel'in dostusunuz.

BALBAO - Evet kendisiyle tanışma şerefine nail oldum.

HELENE - O halde doktor bey size her şeyi anlatmış olmalı.

BALBAO - Hayır, hiçbir şey anlatmadı. Yalnızca adresiniz verdi.

HELENE - Direktörümüz birazdan sizinle ilgilenecek.

Buyurun oturun lütfen.

(Balbao oturur. Helene çıkar. Sahneden tuhaf kostümleri ile teşkilat üyeleri geçerler. Isabella ve Balbao geçenleri şaşkınlık içinde izlerler.)

Sahne 2 B

BALBAO - Affedersiniz, nerede olduğumuzu biliyor musunuz?

İSABELLA - Hayır siz?

BALBAO - En ufak bir fikrim yok. ne tuhaf değil mi?

İkimiz de nerede olduğumuzu bilmiyoruz.

İSABELLA - Acaba yanlış adrese gelmiş olabilir miyiz?

BALBAO - Evet.. Durun bakayım bir karşılaştıralım.

(Balbao elindeki adrese bakar, İsabella da çantasından bir kart çıkartır.)

- İSABELLA - Parfüm bulvarı 2484
BALBAO - 2 – 4 - 8 – 4. Tamam. Bu şehirde bir tek Parfüm bulvarı olduğu kesin.
İSABELLA - Parfüm Bulvarında da bir tek 2484 numaralı bina olduğuna göre adres doğru.
BALBAO - Şüphesiz. Ama bu fantastik büro neyin nesi?
İSABELLA - Ben de bunu çok merak ediyorum. Beni en çok şu hokkabaz şaşırttı.
BALBAO- Neden?
İSABELLA- Çünkü ilk gördüğümde hokkabaz değil, palyaçoymuş.
BALBAO- Emin misiniz?
İSABELLA - Hiç şüphem yok.
BALBAO - O zaman benim de hiç şüphem kalmadı.
Yanlış bir yerdeyiz! (Akerdeon sesi duyulur.)
İSABELLA - Susun. Biri geliyor.

SAHNE 2C

(Denizci kılığında elinde akerdeonla bir oyuncu girer. Oturan çiftin önünde durur. Sonra çıkar.)

- BALBAO - Burası nasıl bir yer? Neredeyiz biz?
İSABELLA - Tiyatroda ya da sirkte olmadığımız kesin.
Film stüdyosunda da benzemiyor.
BALBAO - Bir tımarhanede de olmadığımız kesin.
İSABELLA - Sakın tarikat yuvası olmasın?
BALBAO - Tarikat mi? Nasıl bir tarikat?
İSABELLA - Ne bileyim. Belki gizli bir tarikattır.

- BALBAO - Dini bir tarikat olamaz. Artık böyle tarikatler kalmadı. Belki de teröristler arasına düşmüşüzdür.
- İSABELLA - Yaşlı bir adamla kimsesiz zavallı bir kızı teröristler ne yapsın? Bizden ne isteyebilirler ki?
- BALBAO - Peki ama o zaman neredeyiz? Tanrım bizi buraya neden getirdiler?
- İSABELLA - Ben.. çağrıldığı zaman çok yalnız ve şaşkın bir haldeydim. Nedenini ya da sonucunu düşünecek durumda değildim. Çağırırsalar, cehenneme bile gidebilecek durumdaydım.
- BALBAO - Sizi çağıran kimdi?
- İSABELLA - Bilmiyorum. Küçük bir mektup aldım. Sözleri çok güzeldi.
- BALBAO - Keşke bunu daha önce söyleseydiniz. İşin içinde bir tehlike olduğunu hiç aklınıza getirmediniz mi? Güzel ve yalnız bir genç kız... Hiç mi şüphelenmediniz?
- İSABELLA - Ne diyorsunuz? Bir tuzağa mı düştüm yani?
- BALBAO - Bu durumu ancak böyle yorumlarım. Siz oldukça cesursunuz. Bakın ben yaşlı bir adamım, bana güvenebilirsiniz. Eğer burada bir kişi kılınıza dokunacak olursa...

(Çanlar çalar, Dilenci "Günaydın" diyerek girer. Balbao'ya yaklaşır.

- DİLENCİ - Günaydın! Hoşça kal Babalık. (Dilenci çıkar)
- BALBAO - Şimdi eminim. Biz caniler arasına düştük.
- İSABELLA - Hemen bu gangster yatağından kaçalım, ne olursa olsun.
- BALBAO - Kaçalım ama nasıl?
- İSABELLA - Polis çağırılmaz mıyız?
- BALBAO - Telefon göremiyorum. Hem olsa bile hattı kesmişlerdir.

ISABELLA - İmdat diye bağırsak? (Tam bağıracakken Balbao tutar)
BALBAO - Lütfen yapmayın, üzerimize mi saldırırsınlar istiyorsunuz?

SAHNE 2D

Korkutucu görünüşüyle (örneğin motosikletli) bir serseri girer ve çıkar.

BALBAO - Aklım almıyor. Sirk mi, tarikat mi, gangster yatağı mı? Bu insanlar kimin nesi? Tanrım bize bir yol göster, aydınlat bizi!

ISABELLA - (Büyük bir heyecanla ona yaklaşır) Belki de rüya görüyoruz.

BALBAO - İkimiz birden mi?

ISABELLA - Olamaz mı? Bu kılıklar, bu tuhaf insanlar, bütün bunlar ancak rüyada olur.

BALBAO - Hiç iyi hissetmiyorum kendimi, hiçbir şey anlamıyorum. Şu kapı açılrsa da, içeriye Napolyon girse, bize saati sorsa şaşırılmayacağım artık. Onu bile yadırgamayacağım.

ISABELLA - Napolyon.. Napolyon?.. (Bir çığlık atar) Ah! Buldum.

BALBAO - Neyi?

ISABELLA - Daha önce neden düşünemedim bunu?

BALBAO - Neyi düşünemedin?

ISABELLA – Burası da tam böyle bir yer zaten! Düştüğümüz yer bir deliler evi.(Köpek havlamaları duyulur) Duyuyor musunuz? Kimse aldurmıyor!(Sekreterliğe giden kapıya koşar, vurur) İmdat! İmdat!..
(Helene görünür. Isabella geriler, köpekler havlar)

HELENE - Niçin böyle bağıriyorsunuz küçük hanım? Ne oluyor?

BALBAO - Ne olduğunu biz de sizden öğrenmek istiyoruz. Bu komediyi oynayan sizsiniz. Bırakın bizi, gidelim, kapıyı açın!

HELENE - Ne dediğinizi anlamıyorum.

BALBAO - Çok iyi anlıyorsunuz. Bir genç kıızı tuzağa düşürdüğünüzü sanıyorsunuz. Ama ben sandığınız gibi yalnız değilim artık. .

Buradan gidecek, hem de benimle birlikte. Bizi bırakın! (Sağdaki kapı açılır, direktör görünür. Otoriter bir sesle)

SAHNE 2E

DIREKTÖR – Neler oluyor Helene? Misafirlerimizi rahat bırakın!

HELENE - (Saygı ile) Bay direktör.. (Yana çekilir. Isabella ve Balbao direktöre dönerler. Direktör genç, sempatik bir adam, candan, dost bir gülüşü var. Sade ve zarif, hafif bohem giyimli. Varlığı ile havayı değiştirir. Onu Felix diye çağıracağız.)

FELIX - Burada bir anlaşmazlık oldu sanırım. Lütfen sakin olun! Aklınızdan geçenleri biliyorum.(Öne doğru yürür) her şeyden önce şuna inanmanızı isterim. Düşündükleriniz doğru değil. Kimse sizi aldatmadı. Katiller ya da deliler arasında da değilsiniz. Bu genç bayanı buraya kendi ayağıyla geldi, amacı felakete uğramak değil, tersine mutluluğa giden bir yol bulmak (Isabella'ya) Ama buradan hoşlanmadıysa, çünkü hayatına devam etmek istiyorsa kapımız açık. Karar kendisine ait.

(Bir an sessizlik. Balbao kapıya doğru bir adım atar ve Isabella'ya elini uzatır.)

BALBAO - Geliyor musunuz?

ISABELLA - Hayır, gerçeği öğrenmek istiyorum. (Felix'e) Niçin çünkü hayatıma devam etmek ister miyim diye sordunuz? Siz kimsiniz?

FELIX - Benim kim olduğum önemli değil. Sizin hayatınız önemli.

ISABELLA - Benden ne istiyorsunuz?

FELIX - Sadece bir soruyu yanıtlamanızı. Ama bu soru çok özel.

ISABELLA - (Dikkatle ona bakar, sonra Balboa'ya) Lütfen bizi yalnız bırakır mısınız?

BALBOA - Burada mı?

ISABELLA - Korkmayın.

FELIX - Helene, beyefendiye eşlik edin, ve lütfen kendisine her şeyi anlatın,.hiç bir şey gizlemeyin.

BALBOA - (Isabella'ya) Sizi bekleyeceğim küçük hanım.

ISABELLA - Teşekkür ederim. Beni korumak isteyen ilk insansınız siz. (Elini verir) Size minnettarım. (Balboa onun elini öper, direktörü eğilerek selamlar, sekreterle birlikte çıkar.)

FELIX - Şimdi daha rahat mısınız?

ISABELLA - Evet..

FELIX - Sahi mi? Artık korkmuyor musunuz?

ISABELLA - Korkmuyorum ama, içimde tuhaf bir duygu var. Nasıl anlatacağımı bilemiyorum. Bütün hayatım, bana söyleyeceklerinize bağlı sanki. Ne olur konuşun.

FELIX - Önce siz anlatın Isabella,. Dün akşam neler oldu.

ISABELLA - (Şaşkın, bir adım geriler) Hayır, bunu sormaya hakkınız yok.

FELIX - Ama bana cevap vermeniz gerek.

ISABELLA - Lütfen beni zorlamayın, dün geceyi hatırlatmayın.. (Hıçkırarak bir koltuğa çöker.) Dün gece gücümün tükendiğini hissettim. Bu hayata artık daha fazla dayanamazdım. Yapayalnız, kimsesi olmayan, hiçbir umudu kalmamış bir kadın ölümden başka neyi bekleyebilir ki?

FELIX - Umut?

ISABELLA - Sevmeyi, sevilmeyi düşünemez olmuşum artık. Siz bunları yaşamadığınız için, etrafınız insanlara dolu olduğu için benim duygularımı anlayamazsınız.

FELIX - Mantık?

ISABELLA - Öyle çaresizlik içindeydim ki, düşünme yeteneğimi yitirmiştim. Yalnızlığımdan kaçmak istiyordum, bitkin ve çaresizdim, ben de kendimi sokağa attım.

FELIX - Geri döndüğünüze kapının altından atılmış bir kart buldunuz. "Bir damla umudunuz kaldıysa, bekliyoruz" yazıyor üzerinde.

ISABELLA - (Ona bakar, elindeki mavi kartı gözden geçirir, ayağa kalkar.) Siz miydiniz?

FELIX - Evet.

ISABELLA - Peki ama niçin? Sizi tanımıyorum, hiçbir yerde görmedim. Nereden biliyorsunuz...

FELIX - (Gülerek) Haberalma servisimiz iyi çalışır. Ümidinizi kaybetmişsiniz. Yağmurda ıslandığınızı hissetmeden dolaşıyordunuz. Bunları gördüm, yardım beklediğinizi anladım.

ISABELLA - Kararımı nasıl anladınız.

FELIX - Elinizdeki uyku hapından şüphelendim. Odanıza dönünce kapıyı açık bıraktınız. Yalnız bir kadın kapısını kilitlemiyorsa, hiçbir şeyden korkmuyor demektir. Sizin için ne yapabilirim diye düşündüm. Bir yabancıdan hoşlanmayabilirdiniz, ama bir gül demeti kelimelerden daha çok şey söyler. Yanılmamışım.

ISABELLA - Alay etmeyin benimle. Siz kimsiniz? Burası neresi?

(Felix onu elinden tutar ve oturtur.)

FELIX - Şimdi öğreneceksiniz. Ama önce lütfen biraz gülümseyin.
(Dr.Ariel'in resmine gider ve durur)
Dr. Ariel'den bahsedildiğini duydunuz mu hiç?

ISABELLA - Yalnızca adını duydum.

FELIX - İşte bu adam. Teşkilatımızın kurucusu. Dr. Ariel hayırseverliği bir sanata dönüştüren ilk insandır. Benim yaptığım işin, hatta benim babam.. Az önce sizi anlayamayacağımı etrafımın insanlarla sarıllı olduğunu söylemişsiniz. Bu hep böyle değildi. Ta ki o elimden tutana kadar.
Evet Dr. Ariel, çok zengin, yaratıcı gücü tükenmez bir insandır. İyiliğe şiiir yoluyla ulaşılabacağına inanır. Ben de öyle. Dünyada pek

çok hayır derneği var. Kimi adalet duygusuyla çalışıyor. Kimi laf olsun diye.

ISABELLA - (Ürperir) Hepsi bu kadar mı? (Ayağa kalkar) Teşekkür ederim, sadaka istemiyorum.

FELIX - Sinirlenmeyin lütfen. Size ekmek, ya da barınak vermiyorum ben. Bizim hayırseverliğimiz insanlık adınadır.

ISABELLA - Anlamadım?

FELIX - Maddi acıları dindirmek için çalışan pek çok yer var. Ama hiç kimse güzel bir anısı olmadan ölenleri düşünmüyor. Bir rüyayı gerçekleştirmeden, bir mucizeyi hissedemeden, inanmak zevkini duymadan ölenleri kim düşünüyor? Biraz aydınlandınız mı?

ISABELLA - Tam olarak değil. Ama samimi olduğunuza, doğru söylediğinize inanıyorum. Sözleriniz garip, kitaptan bir sayfa okur gibi...

FELIX - Yanılıyorsunuz. Şiir neden yalnız kitaplarda kalsın? Hayatımızda, Bahçemizde, sokağımızda da şiir olamaz mı? Şimdi anlıyor musunuz beni?

ISABELLA - Düşüncelerinizi soruyorsanız, evet, ama bu düşünceler nasıl gerçekleşir? Buna aklım ermiyor.

FELIX - Ona da erecek. Hatırlar mısınız acaba? Flieder'in evinde bir hayalet görülmüştü bir süre önce.

ISABELLA - Hatırlıyorum, elbet. Flieder'in evi çalıştığım atölyeye çok yakındır. Arkadaşlarım tam üç ay bu hayaleti konuştular.

FELIX - Neler diyorlardı?

ISABELLA - Kimi hayaletin uydurma olduğunu söylüyordu, kimi de gözleriyle gördüğüne yemin ediyordu. Çoğunluk gülüyordu bu hikayeye. Bazı akşamlar arkadaşlarımla cehenneme düşen ruhlarla ilgili hikayeler anlatırdık birbirimize..

FELIX - Yalnız ruhlar! Görüyorsunuz ya, dokuma atölyesinde bile ruhlarla ilgilenen insanlar var. Sırrımızın anahtarı da bu.

ISABELLA - Arkadaşlarım o hayalete inanmıyordu ki...

FELIX - Sizce ben inanıyor muyum? O hayalet bendim!

ISABELLA - (Sıçrar) Siz mi?

FELIX - (Gülerek) Durun, yeniden başlamayalım. Yemin ederim, doğru söylüyorum. Hayal kurmak da su kadar, ekmek kadar faydalı bir şeydir. Bana inanın.

ISABELLA - Size katılmıyorum, böyle bir oyun eğlenceden başka neye yarar ki?

FELIX - Söyleyin bana! Dün geceki oyun olmasaydı şimdi karşımda oturabilir miydiniz?

ISABELLA - Affedersiniz, anlayamadım. (Oturur)

FELIX - Arşivlerimizi görseniz şaşarsınız. İnsan biraz hayal ile neler başarıyor. Başkalarının hayal gücünü arttırarak demek istiyorum. Başarısızlıklarımız da var elbet. Geçenlerde bir çocuk bahçesinde küçük bir oğlan, dadısı gevezelik ederken kayboldu. Ertesi gün bir çocuk daha... Onun dadısı da yün örüyordu. Derken bir çocuk daha kayboldu. Bütün şehir müthiş bir korkuya kapıldı.

ISABELLA - Çocukları siz mi çaldınız?

FELIX - Evet, ben. Hiç kimse bu evdeki kadar ilgilenmez o çocuklarla.

ISABELLA - Peki ama bu hırsızlığın amacı nedir?

FELIX - Amacımız pedagojik. Yabancı ellerde bakılan çocuklara acımak gerekir. Bu çocukların ana-babaları nerede, niçin dadıların ellerine bırakıyorlar çocukları? Nedenini söyleyeyim, Babalar kulüplerde anneler çay salonlarında. Benim yarattığım panik üzerine çocuklarıyla ilgilenmeye başladılar.

ISABELLA - Peki, sonuç?

FELIX - Kötü. Panik geçti, babalar yine kulüplere, anneler çay salonlarına zavallı çocuklar da evlere kapandı. Büyük bir başarısızlık.

ISABELLA - Yazık! Fikir çok güzelmiş.

FELIX - Bir daha böyle bir başarısızlığa uğramayacağız. Pedagoğlara derhal yol verdik. Yerlerine de hokkabazlar, palyaçolar aldık. Sirkteki gibi (İsabella güler) Teşekkür ederim.

ISABELLA - Teşekkür niçin?

FELIX - Sonunda güldüğünüz için. Gülüşünüz çok güzel! Siz de bizimle çalışacaksınız.

ISABELLA - Burası yeterince kalabalık değil mi?

FELIX - Kalabalık sayılmayız. Hele sizin gibi güzel hanımlara çok ihtiyacımız var.

ISABELLA - Bütün bu anlattıklarınız çok garip geliyor bana. Siz biraz şey... acaba?

FELIX - Rahat konuşun. Deli demek istiyorsunuz. Ben de herkes gibi biraz deliyim.

ISABELLA - Arşivinizi görmek isterdim. Kimbilir ne heyecanlı, acıklı hikayeleriniz vardır.

FELIX - Böyle düşünmeyin acıklı hikayeler aslında çok küçük meselelere dayanıyor: örneğin Mendizabel meselesi, bizim başlıca işimiz.

ISABELLA - Ne olur anlatın.

FELIX - Peki. Yargıç Mendisabel bir idam kararı imzalayacaktı. Bir çok idam kararı imzalamış, hiç eli titrememiş. Hepimiz biliriz, katı kalpli bir adamdır. Yalvarma, yakarma vızgelir. Ama bu katı kalpli adam kuşları çok sever. Bir akşam imzalayacağı idam kararını açık bir pencerenin önünde yazarken, tam imzasını atacağı anda, bir bülbül ötmeye başladı. Gecenin kalbinde şakıyan bir bülbül!.. O demir el, ilk defa titredi. Hayatta bazı kutsal şeyler vardır, bunu bozmaya ise kimsenin hakkı yoktur diye düşündü ve o kararı imzalamadı.

ISABELLA - Bana bülbül olduğunuzu da söylemeyeceksiniz umarım
. Hayır, bu imkansız.

FELIX - Ben değilim ama, iyi bir taklitçimiz var. Bülbülden daha güzel öter.
Kendisini yaz akşamları yargıç Mendizabel'in bahçesine yolluyoruz
ara sıra. Orada ötüyor. Şükranlarını bildiriyor yargıca. Şimdi anladınız mı?

ISABELLA - Peki, niçin gizli çalışıyorsunuz? Kanuna aykırı bir şey yapar gibi.

FELIX - Kanunun dışında kaldığımız için. Çocuk çalmaya, yargıçlara bir bülbül
sesiyle de olsa baskı yapmaya yer yok kanunda. Şimdi birlikte çalışmaya
ne diyorsunuz?

ISABELLA - Çok teşekkür ederim ama, ben ne işe yarayabilirim? Aptalın biriyim..
Atölyede yüzlerce defa söylediler bunu bana.

FELIX - Burada kimseye böyle şeyler söylenmez. Sizden öyle büyük şeyler
beklemiyoruz. Bir gül demeti bazen bir hayatı kurtarabilir. Gülüşünüz de
çok tatlı.

ISABELLA - Siz çok iyisiniz.

FALIX - Konuştuklarımızın iyilikle ilgisi yok. Sizinle bir iş adamı gibi konuşuyorum.
Benim işim bu tatlı gülüşünüzü yararlı hale getirmek o kadar.

ISABELLA - Bu gülüş ne işe yarayabilir ki?

FELIX - Hiç cezaevinin önünden geçtiniz mi?

ISABELLA - Evet. Çok üzücü, kasvetli bir yer.

FELIX - Orada her gün parmaklıklar arkasında bir adam durur, yalnız bir adam,
üzüntüyle kıvranan biri adam. Bu adam gülümseyerek bakınız.
Birkaç gün üst üste oraya geçin, adama bakıp gülümseyin.

ISABELLA - Anlayamadım?

FELIX - Hapiste hiçbir şey boşluk kadar korkunç değil. Zaman geçmek bilmez.
Eğer bu adam bir genç kızın kendisine güldüğünü görürse mucize sanır.
Bu mucize tekrarlanınca, geceleri o kadar uzun gelmez ona. "Yarın saat
onikide" diye düşünür. Yapacak mısınız?

ISABELLA -

- FELIX - Teşekkür ederim. Aksini düşünmedim zaten. (Bir bülbül sesi duyulur. Diktafona seslenir) Helene, gelebilirsiniz. Beyefendiyi de getirin. Her şey yolunda. Bayan bizimle kalıyor. Ona bahçeye bakan odayı verin. Arkadaşlarla tanıştırın, hemen işe başlasın.
- HELEN - Peki efendim.
- FELIX - (İsabella'yı eşikte durdurur) Bir dakika Küçük Hanım. Ufacık bir deneme yapalım mı? Hapishanenin önünü düşünün, işte parmaklakılar... Buyurun...
- ISABELLA - (Gülümser) Böyle mi?
- FELIX - Çok güzel! Teşekkürler. (İsabella giderken bakar ve gülümser. Felix dalgın ona bakar. Dosyaları karıştırır ama gözleri hala kapıdadır.

SAHNE 3

Balboa öksürür, varlığını belli etmek ister. Felix döner)

FELIX - O... özür dilerim bay?...

BALBOA - Balboa, Ferdinand Balboa.

FELIX - Sekreterim her şeyi anlattı sanıyorum. Şimdi rahat mısınız?

BALBOA - Önce çok korktum doğrusu. Heyecandan hala boğazım kuru.

FELIX - Şimdi geçer. (Küçük barı açar) Viski mi, vermut mu?

BALBOA - Ne olursa. (Felix bir kadeh uzatır) Dr. Ariel adresinizi verdiği zaman ümidim yoktu ama, dinlediklerimden sonra hak verdim ona. Beni de kurtarabilir misiniz acaba?

FELIX - Elimizden geleni yapacağız. (Kadehini uzatır) Anlatın bakalım. (Balboa konuşurken notlar alır)

BALBOA - Hikayem biraz uzun, ama anlatmaya değer. Kalabalık, mutlu bir aile düşünün. Ama kader, bu aileyi yalnız bırakıyor. Eşim ve ben bir kaza sonucu oğlumuzla gelinimizi kaybettik. Sonra torunumuz bizim her şeyimiz, yaşam sevincimiz oldu, onu çok şımarttık. Ne

yazık ki hata ettik. Çocuk kötü arkadaşlar seçti, haylaz oldu, bir çok suç işledi. Bir sabah onu kasamı kurcalarken gördüm, şaşkına döndüm. Çok müthiş bir sahneydi bu. Tanımadığım bir sesle ağır küfürler ediyordu bana. Elini de kaldırdı o zaman bir tokat atıp kapı dışarı ettim onu.

FELİX - Geri dönmedi mi?

BALBOA - Hayır, dönmedi. Bir yük gemisiyle Kanada'ya gittiğini öğrendik. Aradan yirmi yıl geçti.

FELİX -(yazar) Suç kompleksi. Yirmi yıl vicdan azabı diye yazabilir miyim?

BALBOA - Hayır. Bu hayatımın en üzüntülü günüydü. Ama bugün de aynı şeyi yapardım. Zaman beni haklı çıkardı.

FELİX - Bu arada hiç haber almadınız mı ondan?

BALBOA - Aldım. Keşke almasaydım. Kumar, sarhoşluk, serserilik, sahtekarlık, her şey onda. Paçavra haline gelmiş bir insan. Büyükannesi bunların hiçbirini bilmiyor tabii. O gidince saadetimiz de kayboldu. Eşim bana hiç sitem etmedi, ama piyanosu hala kapalı duruyor. Karanlıkta oturuyor, hiç konuşmuyor. Yıllar ve yıllarca süren bir suskunluk. Bu durumda kendimi suçlu hissediyordum. Nihayet bir gün Kanada'dan bir mektup geldi. Torunumuz özür diliyordu. Üç büyük sayfa, güzel vaadler, iyi hatıralarla dolu...

FELİX - Bir şey sorabilir miyim....

BALBOA - Durun önce hikayemi bitireyim ... Bu sahte bir mektuptu, ben yazmıştım.

FELİX - Siz mi?

BALBOA - Başka ne yapabilirdim? Zavallı kadın her gün biraz daha çöküyordu. Üç sayfalık mektuptan sonra çok şükür piyanoyu açtı, evi adeta bahçeye çevirdi.

- FELİX - Çok iyi. Biraz acemice ama, etkili. (Not eder) Kutsal yalan!
Sonra? Devam edin!
- BALBOA - Bu aldatma devam etmeliydi elbet. Büyükanne sevinçle cevap verdi torununa. Kanada'dan iki ayda bir yeni mektup, yeni ümitler geldi.
- FELİX - Oyun da uzadı değil mi?
- BALBOA - Bir mektupta torunumuzun Montreal Üniversitesinde imtihanlarını verdiği yazılıydı. Başka bir mektupta buz tutmuş göllerde kayak yaptığı. Sonra bir mimarlık bürosu açtı. Güzel bir kıza aşık oldu. Nişanlılık süresi çok uzadı, sonunda evlendirmek zorunda kaldım onları. Ama kadınlar hep daha fazlasını istiyorlar. (Sesi kısılır.)
- FELİX - Cesur olun! Planlarınızı altüst eden bir şey mi oldu yoksa?
- BALBOA - Geçen gün eve döndüğümde, karım bana koştı, sevinçten deli gibiydi, elinde bir telgraf. Torunumuz, yirmi yıl ayrılıktan sonra yurda döndüğünü bildiriyordu.
- FELİX - Özür dilerim, anlayamadım. Böyle budalaca bir telgraftan ne elde etmeyi umdunuz?
- BALBOA - Ben mi? Telgrafı ben çekmedim ki, bu sefer gerçekten torunumuzdan geldi.
- FELİX - Torununuzdan mı?
- BALBOA - Evet, torunumuzdan.
- FELİX - Aksi şeytan... İş çatallaşıyor şimdi. (not alır.) Kaybolan çocuğun yuvaya dönüşü...
- BALBOA - Bu vapurdan ötürü ne geceler geçirdim bilerseniz. Bütün yalan ortaya çıkacaktı. Üniversitenin cezaevi, kızak yolculuğunun hapisten kaçış, parça parça yarattığım iyi ve akıllı insanın da Saturn vapuruyla gelen bir serseri.

- FELİX - Artık anlatmayın. Ne olursa olsun, yalanınızı ortaya çıkarmamak gerek. Limanda bir şeyler hazırlayabilirsek... Şimdilik ne yapabileceğimizi bilemiyorum. Anladığım kadarıyla torununuzun gelmesini istemiyorsunuz?
- BALBOA - Hayır.
- FELİX - Hayır mı?
- BALBOA - Gelişini önlememiz gerekmiyor. Gazeteleri okumuşsunuzdur. Saturn vapuru, fırtınada bütün yolcusuyla battı.
- FELİX - Torununuz öldü mü?
- BALBOA - Evet.
- FELİX - Üzücü bir şey. Büyükanne biliyor mu bunu?
- BALBOA - Öğrenmesini istemedim. Bütün gazeteleri sakladım. Telefonu kestim. Gerekirse kapıları, pencereleri de çivileyebilirim. Ama bu haber... Oh, çok fena. Biliyor musunuz, yirmi yıl boyunca bir günü beklemek ne demek? Sonunda o gün geliyor, ama boş ve acı olarak...
- FELİX - Gerçekten çok üzüldüm, yalnız ne yapabilirim? Ölüme karşı hiçbir şey gelmiyor elimizden.
- BALBOA - Anlamadınız galiba? Etimden, kanımdan gelen torunuma aldırıldığım yok, biz asıl kurtarmamız gereken diğeri. Mektupları yazan, iyi, efendi ve yalnız eşim için var olan insan. Onun mutlaka buraya gelmesi gerek!
- FELİX - Ne dediniz? Bu yarattığınız torun rolüne mi girmemi istiyorsunuz benden?
- BALBOA - Neden olmasın?
- FELİX - Bir insana benzemek, hayalet olmaktan daha zordur. Bir insanın özel bir yüzü, özel bir sesi vardır.
- BALBOA - Çok şükür, torunum resmini yollamadı hiç. Eh yirmi yıl da küçük bir çocuğu büsbütün değiştirebilir.

- FELİX - Bu vapuru kaçııp başka bir vapurla gelirse? Ya da ne bileyim uçakla gelirse .
- BALBOA - İmkansız. Telgrafı, vapur kalkarken çekmiş.
- FELİX - Yine de bir aksilik olabilir. Düşünün bir kere. Ben evinizde torununuz rolündeyim, ilk karşılaşmada da her şey yolunda gitti diyelim. Ya ertesi gün? Başka bir insana bir an için benzesem bile, uzun zaman başaramam bu işi.
- BALBOA - Ben de yalnız bir hafta... hatta birkaç gün istiyorum. Hiç değilse bir gece! (Yalvararak) Ne olur "hayır" demeyin. Bu kadından bu mutluluğu esirgeyemezsiniz. Belki de son mutluluğu bu olacak.
- FELİX - Durun, durun!... Evet demiyorum, ama hayır da demiyorum. (Kravatını gevşetir, bir yudum viski içer) Notlarına göz gezdirir, sonra Balboa'ya bakar, gülerek, neş'eli) İşin kötüsü bu hikayeden çok duygulandım.
- BALBOA - Öyle mi?
- FELİX - Tamam, dostum. Bu işi başarmağa çalışalım şimdi. Üniversite bitirmek, yolculuk yapmak güç değil, biraz coğrafya bilgisine bakar. Ama meseleyi bu kadar güçleştirmeğe ne lüzum vardı? Niçin mimarlık? Matematikten hiçbir şey anlamam.
- BALBOA - Korkmayın, büyükanne de anlamaz.
- FELİX - Sonra, evlendirmek, neden? Bekar adam daha kolay değil mi? Acaba evliliğin bozulduğunu söyleyemez misiniz?
- BALBOA - Çok tehlikeli olur. Büyükanne için evlilik çok kutsaldır.
- FELİX - Peki, yalnız gelemes mi?
- BALBOA - Evli bir adam nasıl yalnız gelir?
- FELİX - Ah, aile gelenekleri.
- BALBOA - Genç kadın kimsesiz. Bir babası vardı, geçen yıl av kazasında öldürdüm...
- FELİX - Onu da bir kazaya kurban edebiliriz. Bir hastalığa...

- BALBOA - Torunum hasta eşini yalnız bırakamaz. Çok seviyor.
- FELİX - Bu kadın hayatı zehredecek bize, şimdiden hissediyorum bunu.
Tipi nasıl? Esmer mi?
- BALBOA - Hayır, sarışın.
- FELİX - Bu daha fena. Sarışın, aşık, kimsesiz... (Ísabella'nın iskemlenin arkasına bıraktığı yağmurluğa bakar, düşünür ve hemen eğilip diktafona seslenir.) Alo. Helene.. Lütfen ikiniz de bana gelin, çabuk... (Yine Balboa'ya döner) Genç kızı görmüştünüz değil mi? Demin birlikte geldiniz buraya. Sizce bu işe uygun mu?
- BALBOA - Nasıl? İdeal tip! (Felix'i kucaklar.) Teşekkür ederim.
- HELENE - (Ísabella ile girer) Bay direktör, beni mi istediniz?
- FELİX - Hemen not alın. Arkadaşımızı da derhal yolculuğa hazırlayın. Beş tayyör, üç spor elbise, üç gece elbisesi, karda çekilmiş birkaç resim, arkada çam ağacı olsun. Valizin üstünde: Otel Ontario, Halifax, Kanada yazılı bir etiket.
- HELENE - Nasıl? Bayan Isabella Kanada'ya mı gidiyor?
- FELİX - Tersine, Kanada'dan geliyor. Artık bayan Ísabella da yok zaten. (Ísabella'ya) Sizi, kocanızın büyük babasıyla tanıştırebilir miyim? (Bir bülbül sesi duyulur.)

PERDE İNER

BÖLÜM II

Büyükannenin evi. Büyük bir salon. Arkada, bahçeye bakan bir teras. Sağda önde mutfığa açılan kapı. Solda iki yatak odası kapısı. Arkada sağda küçük bir hol, sokak kapısı. Ortada solda bir merdiven, eski stilde bir dekor. Rahat sıcak, eski moda. Genonova ev sahibinin güvendiği bir kadın evi o idare eder.. iki kişilik bir masa kurar. Ortada hizmetçisi Elisa merdivenden iner.perdeleri getirir. Akşam saati(bahçe görünmez)

Genonova - Yeni perdeleri astınız mı?

Elisa - Evet, eskiler de burada.

Genonova - Çiçekler?

Elisa - Tam yedi defa çiçekleri değiştirdim. İlki taze değildi, ikincisi iyi açmamıştı, hanımefendi gül istedi, beyefendi cam dalı. Biri çok keskin kokulu,öteki kokusuz.

Geno - Yatağa hangi çarşafı serdiniz?

Elisa - Beyazları.

Geno - Hanımefendi ötekileri istemişti. Yatağı yeniden düzenleyeceksin galiba.

Elisa - Özür dilerim ama bu evde kimin sözünü yerine getireceğimi bilmiyorum.

Geno - Bu bizi ilgilendirmez. Yapılacak şey beyefendiye olur diyip hanımefendiyi dinlemek.

Elisa - Güzel! Öyleyse hangi çarşafı yayayım, ketenleri mi, patiskaları mı? (Mutfaktan büyükanne gelir. Yaşlı bir kadın. Kadife ve örgü üzerine giyimli, elinde bir baston ama çok dinç görünür.)

B.anne - Keten çarşafı kızım. Onları ben işlemiştim. Benden bir parça saklı bu çarşaflarda.

Elisa - Baş üstüne hanımefendi.(çarşafı alır, merdiveni çıkar.)

B. anne - Kapıyı iyi kapatınız, perdeleri de indiriniz. Saat çalınca uyanmasınlar.

Elisa - Baş üstüne hanımefendi.

B. anne - Pencereleri açık bırakın. İhlamur ağacının kokusu dolsun içeri. Yazın bazen bize duyurmadan ihlamur dalından bahçeye inerdi. Geçende beyefendi bu ağacı kesecekti neredeyse.

Geno - Haksız da değil. Ağaç ışığı önlüyor.

B. anne - Torunun da (Tabakları düzeltir) Tabaklar çok aralıklı olmuş.

Geno - Her zaman böyle koyuyoruz.

B. anne - Bizim için evet, ama üç yıllık evliler için olmaz, onlar balayında sayılır. Fırın soğumasın. Ceviz pastasını koydum. " Büyükanne! Ballı ceviz pastası" diye bağırmasını hatırlıyorum. Niçin başını sallıyorsun?

Geno - Ceviz pastası, ihlamur ağacı... Sizce bunları hatırlar mı sanıyorsunuz?

B. anne - Ben unutmadım ki... Yıllar herkes için aynı şekilde geçer.

Geno - Ama aynı yıllar değil. Siz yerinizden kımıldamadınız, o dünyayı dolaştı.

B. anne - Olabilir. Sesi kalınlaşmış, bakışları da yorulmuştur belki. Yine de benim küçük yaramazım. Kollarıma sığmayacak kadar büyümüş olamaz. Sus, sus! İşitmedin mi?(İkisi de dinler)

Geno - Rüzgarın sesi.(Büyükanne oturur, derin nefes alır, elini kalbine götürür) sinirlerinize dikkat edin.

B. anne - Bu kadar sevince dayanmak kolay mı? Kötü haberlere daha çabuk alışıyor insan. Bir yudum su ver bana.

Geno - İlacınızı da ister misiniz?

B. anne - Hayır, artık ilaç yok. En tesirli ilaç geliyor. Biliyor musun heyecanlanırım diye rıhtıma gidemedim. Yok. Onu herkesin içinde

karşılayamam. Hiç kimseyle paylaşmak istemem onu. Burada ayrıldık, burada kavuşacağız. Saat kaç?

Geno - Daha çok erken. Son dakikalar uzun geliyor değil mi?

B.anne - Onların varlığı ile çoktan doldu bu dakikalar. Mektupları geldiği zaman da aynı şeyi duyarım. Zarfı açmam bir türlü. Kağıdı elimde sıkıyım, gözümü kapar, içinde yazılanları düşünürüm. Belki çok budalaca şey ama, böylece mektuplar daha uzun gelir bana. İşitiyor musun?

Geno - Yine rüzgar.

B.anne - O nasıl biri acaba?

Geno - O kim?

B.anne - Kim olacak? Karısı.

Geno - Mektuplarında karısından bahsetmedi mi?

B.anne - Hıh... Aşıkların gözü kör olur. Acaba düşünüyorum, yabancı bir kadınla evlenmesi?...

Geno - Kıskanıyor musunuz?

B.anne - Bilmem? Belki biraz. Bir çocuk doğuyor, büyüyor, her şeyden gözetiyorsun onu, derken tanımadığın bir kadın çıkıyor ortaya, ona sahip oluyor. Umarım ona layık bir kadındır. (kalkar) peki şimdi? Şimdi bir şey duyuyor musun?

Geno - Evet! Nihayet!(Bahçeyi bir projektör aydınlatır, iki defa korna çalar)

Elisa - Hanımefendi, geldiler!...

B.anne - Çabuk onları karşılayın.(Geno'yu durdurur.) Siz değil. Siz benim yanımda kalın. Kendimi iyi hissetmiyorum. (Elisa gider, Felix'in neşeyle bağırıldığı duyulur.)

Felix - Büyükanne! Açın, yoksa pencereden girerim.(Kapı çalar)

B.anne - İşitiyor musun? Her zamanki gibi afacan (İlk önce Felix girer, eşikte durur. Arkasında Balbao, İsabella, elinde paketler en sonra da valizlerle orta hizmetçisi) Felix!

Felix - Büyükanneçim!..

B.anne - Nihayet!...(Uzun uzun kucaklaşırlar. Büyükanne onu tekrar tekrar öper. Felix heyecanını önlemek için şakalar yapar)

Felix - Bir de bana sevgili ihtiyarımın çöktüğünü söylüyorlar. Güzel elleri hala çok kuvvetli.(Elini öper)

B.anne - Bakayım sana! Gözlerim pek seçmiyor. Ama çok iyi hatırlıyor seni, çok iyi hatırlıyor.(uzun sürer) Benim koca oğlum, ne kadar değişmişsin.

Felix - Büyükanne, yirmi yıl hayli uzun bir zaman.

B.anne - Ne çıkar? Kitaba bıraktığımız yerden başlıyoruz. Saçların biraz açılmış gibi geldi bana.

Felix - Biraz da döküldü.

B.anne - Ses daha güçlü ve derin. Hepsinden çok da gözler. Çok değişmiş. Ama yine neşeli. Biraz güler misin?

Felix - Gözlerimle mi? (Güler)

B.anne - Tamam. İşte... Yine o altın parıltı. Özlediğim parıltı. Tıpkı eskisi gibi! Sana bu yüzden kızılmadı. Bunu çok iyi bilirsin değil mi yaramaz?

Felix - İyi kötü bir şeyler kalıyor elbet.

B.anne - Benim küçük Felix'im. (Heyecanla kucaklar)

Felix - Artık ağlamak yok. Döktüğün gözyaşı yeter.

B.anne - Korkma! Bunlar sevinç gözyaşı. Buraya ışığa gel, daha iyi göreyim seni.(Balbao İsabella'nın yanında ayrılır, yaklaşır)

Balbao - Sevgilim, bir dakika. Felix yalnız değil. Güzel bir arkadaşla geldi.

B.anne - Ah, affedersiniz!

Felix - İşte senin güzel düşmanın.

B.anne - Niçin düşman?

Felix - Mektuplarında hissedilmiyor muydu sanıyorsun? Hazinesini elinden alan bu aceleci diye yazıyordun. (İsabella' yı elinden tutar getirir) İşte bu aceleci İsabella, sarışın şeytan. Öyle değil mi?

B.anne - Ne olur ona aldırmayın. Adetidir böyle konuşur.

İsabella - Biliyorum efendim üzülmeysin. (yaklaşır elini öpmek ister)

B.anne - Yok öyle şey. Kollarıma gel. (Alnından öper) Sen diye çağırmamı hoş gör. Böylesi daha rahat.

İsabella - Teşekkür ederim. (Büyükanne onu uzun uzun süzer)

Felix - Ne süzüyorsun öyle?

B.anne - Gözleri berrak ve rahat.

Felix - Yalan söylemeyi de bilmezler.(Genonova'ya gider elini uzatır)

Bu da meşhur güzel Genonova değil mi?

Balbao - Ta kendisi.

Geno - Adımı nereden biliyorsunuz?

Felix - Büyükannem her şeyi yazardı bana. İşte yine evimdeyim! Her şey yerli yerinde. Masa, duvar halısı, güzel öğütlerle dolu koltuk...

B.anne - Her şey eski, başka bir devre ait. Ama bir yuvanın da eskisi iyi, tıpkı şarap gibi. (İsabella' ya) Hoşuna gitti mi bu ev?

İsabella - Hoşlanmak ne kelime? Nefesim kesildi.. Her zaman böyle bir ev hayal ederdim.

B.anne - Sana gezdireyim mi?

Felix - Lüzum yok. Bu evi o kadar çok konuştuk ki.. İsabella her şeyi gözü kapalı bulur.

B.anne - Doğru mu?

İsabella - (Gözlerini yarı kapar, ortaya kadar gelir) Orada mutfak ve merdivenler. Ötede büyükbabanın ceviz yazı masası ve tavana kadar uzayan kitaplık. Aşağıdaki vitrinde büyükbannenin kitapları duruyor. Öyle değil mi?

Balbao - Öyle.

İsabella - Yukarda büyük salonun duvarlarında aile resimleri ve bir İsviçre saati. Bir kilise çanı gibi çalar. (Saatin sesi duyulur) İşte çalıyor. Bu sesi binlerce saat sesi arasında seçebilirim.

B.anne - (Çok heyecanlı) Devam et İsabella.

İsabella - Saatin karşısında kırmızı kadifeden bir perde. Felix'in odasından bahçeye bakan pencerenin önünde de bir ıhlamur ağacı..

B.anne - Bunu da mı biliyorsun?

İsabella - Felix "Dönünce yine bu daldan bahçeye ineceğim" derdi bana.

B.anne - (Sevinçle) Gördün mü Genonova! (Ferdinat' a döner) Ferdinand o dalı kesemezsin. Gel yavrum. Tanrı bağışlasın.

İsabella - Büyükanneciğim. (Büyükanneciyi üzüntüyle kucaklar. Sessizce ağlar)

B.anne - Ne var yavrum? Niçin ağlıyorsun?

Felix - Üzülme, o çok çabuk duygulanır. Demin söyledi ya her zaman böyle bir ev hayal etmiş.

B.anne - Onun da böyle bir evi niçin olmasın? Kocasını mimar.

Felix - Eski evleri mimarlar değil zaman yapar.

B.anne - Sen yalnız duvarlarını yap içini İsabella'ya bırak. Söz veriyor musun?

Felix - Veriyorum.

B.anne - İsabella senin yurdunda kadınlar kocalarının verdikleri sözü tutması için ne yaparlar?

Balbao - İsabella bizim geleneklerimizi bilmiyor belki.

İsabella - Biliyorum büyükbaba. (Felix'i yanağından öper) Böyle teşekkür ederler.(B.anneye) oldu mu?

B.anne - Siz daha iyi bilirsiniz. Henüz üç yıllık evli olduğunuza göre.

Felix - Aşağı yukarı.

B.anne - Aşağı yukarı değil. 6 Ekim' de tam üç yıl olacak.

İsabella - Tamam, 6 Ekim' de.

B.anne - Üç yıl sonra böyle öpülmez. Kanada soğuk bir yer anlaşılır.

Felix - Büyükanne bizim için yanlış şeyler düşünecek. Gel buraya.

İsabella - (Öpüşürler. İsabella biraz fazla heyecanlı. Büyükanne sevinçle gülümser, üst merdivendeki hizmetçiler de gülümserler Balbao biraz huzursuz görünür.)

Balbao - Ha şöyle! Pakt imzalandı. Şimdi bu ana gelelim biraz. Siz yorgunsunuz, açsınız herhalde. Genonova!(Hizmetçiler iner)

Felix - Hiç aç değiliz. Vapurda durmadan yemek verdiler.

B.anne - Ama bir şey var ki, reddedemezsiniz. Elimle yaptım. Okuldan döndüğün zaman yerdin...

Felix - Sahi mi? Ballı ceviz pastası mı?

B.anne - (Sevinçle Genonova'ya) Duydunuz mu? Bunlar küçük şeyler artık hatırlanmaz diyordunuz. Çabuk pastayı fırından çıkarın. Soğumadan üstüne bir kat bal koyun.

Geno - Hemen.

Elisa - Hanımefendi, bana da bir emriniz var mı?

B.anne - Hayır Elisa, iyi geceler.

Elisa - İyi geceler. (Genonova ile çıkar)

B.anne - Gel İsabella. Sana odanı göstereyim. Eminim beni haklı bulacaksın.

İsabella - Ne konuda?

B.anne - Bu dik kafalı ihtiyarla anlaşamadık bir türlü. Düşün bir kere size ayrı ayrı..(Bertha bavulu düşürür)

Balbao - Yavaş ol Bertha! Merdivene dikkat et.

B.anne - (Merdiven üstünde) Vaaz vermek yok artık. Benim kalbim gibi çarpan bir kalbe sevinç dokunmaz.

İsabella - Bana dayanınız.

B.anne - Büyük bir zevkle. Böyle genç kollarda ihtiyarlığa da, merdivene de meydan okurum ben. Baston da istemez! (Bastonu atar)
Yalnız ayaklarımla. Çocuklarımla. Çocuklarımla gücüyle güçlenerek. İşte böyle! (İsabella ile gider. Felix rahat bir nefes alır.)

Felix - Off. Güç iş bu...

Balbao - Delilik! Böylesine bir enerji gördünüz mü? Böylesine heyecan... Tamamiyle değişti. (Ellerini tutar) Size bütün kalbimle teşekkür ederim. Bu iyiliğinizi asla ödeyemem.

Felix - Ben bir mutluluk sanatçısıyım. Güçlükleri yenmekten büyük bir zevk duyarım.

Balbao - Size şaşırıyorum. Sakinsiniz bir sanatçı alışkanlığı var. Arkadaşınız çok şaşırtıyor beni. Ama görevini çok iyi başardı doğrusu.

Felix - Küçük fena değil, oldukça yetenekli.

Balbao - Hatırlama sahnesi çok tesirliydi. Saat, vitrindeki kitaplar, ihlamur ağacı... Bu özellikleri ona anlatan benim. Dinlerken ben bile heyecanlandım.

Felix - Oraya kadar her şey iyi idi, ama sonra, büyükannemin kollarına hıçkırarak atılması o sahne kötü idi.

Balbao - Nasıl, hıçkırmasını beğenmiyor musunuz? Yeter derecede doğal bulmuyor musunuz?

Felix - Aksine çok doğal. Hata burada. Kadınlar bilinmiyor hiç. Bir sahneyi iyice öğretirsiniz. Birden duygulanırlar, oyunu aksatırlar, onları başıboş bırakmaya gelmez.

Balbao - Doğru. İsabella genç ve saf bir kız. İradesini kullanmıyor.

Felix - Eşinizin hafızası da çok kuvvetli. Onları baş başa bırakmamalı.

Balbao - Peki şimdi ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Felix - Yapılacak şey şu: Rahatça bir arada olmak. Hatıralarını tazelemek, yolculuğu anlatmak.

Balbao - Ya unuttuğunuz bir şey olursa?

Felix - Korkmayın, Coğrafya bilgim yetmezse uydururum. Yalnız geceyi uzatmayalım. İlk gece geçerse tehlike atlamış olur.

Balbao - Suss!..(Büyükanne merdivende görünür) Yalnız mısınız?

B.anne - Bana ihtiyacı yok! Evi bizden iyi tanıyor.

Felix - Peki, sen küçük düşmanını nasıl buluyorsun?

B.anne - (Aşağı inerken) Çok güzel! Doğru seçim. İki şeyine hayran oldum.

Felix - Yalnız iki şeyine mi? Birincisi?

B.anne - Birincisi, bir İngiliz aileden geldiği halde İspanyolcası

Felix - Annesi babası İngiliz ama, büyükbabası İspanyol ve bizim dilimizi seviyor, beni sevdiği kadar.

B.anne - Bir kadın sevdiği erkeğin dilini konuşur. İsabella'da hoşuma giden de bu.

Felix - Bravo! Sonra?

B.anne -Sonra? Sen de hissetmedin mi? Bu çok rastlanan bir şey. Bakışları gözlerinden daha güzel. Bunu biliyor musun?

Felix - Onda başka bir şey var diye her zaman düşünürdüm ama...

B.anne - Şimdi ne olduğunu biliyorsun. Öğrettiğim için teşekkür et bana. (Balbao'ya) Onunla konuştun mu?

Balbao - Neyi?

B.anne - Cesaret edemeyeceğini biliyordum. Ama konuşmak lazım.

Felix - Gizli bir şey mi?

B.anne - Mektuplarımda yazmadığım bir şey. Sen de biliyorsun, son gün... Büyükbaban ne yaptığını bilmiyordu. Kendini kaybetmişti.

Geno - (Bir tepsiyle gelir) Biraz fazla pişmiş ama güzel kokuyor.

Felix - (Elbisesini değiştirip merdivende görünen İsabella'ya) İsabella koş ceviz pastası geldi.

B.anne - İlk parça senin.

İsabella - (Hızla iner) Felix bu pastayı çok anlattı bana. Hepsini bitireceğimden emin olabilirsiniz (Büyükannenin uzattığı parçayı tadar)

Balbao - Hoşuna gitti mi?

İsabella - Çok nefis!

Felix - Nefis mi? Bunu anlatmak için başka bir söz bulmalı. Sana dememiş miydim?

İsabella - Hakkın var. Bahar ve bal kokuyor.

Felix - Yavaş ol tıkanacaksın.

B.anne - Bir bardak şarapla daha iyi gider.

Balbao - Nasıl bir şarap istersiniz? Kırmızı mı, beyaz mı?

Felix - Nasıl olursa. Evde yapılmış bir içkiyi tercih ederim.

Geno - Tatlı mı olsun?

B.anne - Benim yaptığım gibi Genonova! (Genonova büfeden bir şişe alıp boşaltır) Bu şarap sayılmaz çok hafif ve özel bir içkidir. İnsanı neşelendirir. İçince göreceksiniz.

Balbao - Bir bardak da sen ister misin?

B.anne - Sorulur mu? Bu akşam ne istersem içeceğim. Kızmak yok, dokunmaz.(İsa'ya) Evde yapılmış pasta sever misin?

Balbao - Çok hoşlanıyor. Demin söyledi bana.

B.anne - Elele verir yaparız seninle. (kadehini kaldırır) Hayatımın en mutlu gecesine. Senin şerefine İsabella!

Felix - Bunun için hepimiz içmeliyiz. Genonova siz de için. Siz de ailedensiniz.

Geno - Teşekkür ederim, sağlığınıza.

Hepsi - Şerefe!

B.anne - (İsa'ya) Peki buna ne dersin?

İsabella - Çok nefis. Reçetesini bana da veriniz. Yoksa aile sırrı mı?

B.anne - Senin için sır yok.

Balbao - (Genonova'ya) Siz yatabilirsiniz.

Geno - Kahvaltayı kaçta istersiniz?

Felix - Belli bir saatimiz yok. Bazen öğleye kadar uyuruz. Bazen de güneş doğarken kalkar, nehre gideriz.

Geno - İyi geceler.

Hepsi - İyi geceler Genonova.

B.anne - Ne diyordum bu doğru olamaz. Donmuş nehre nasıl girersiniz?

Felix - Sizin burada soğuktan haberiniz yok. Isabella'ya sor da bak. Köpük köpük akıntıda yüzmek ne güzel.

Isabella - Evet, bembeyaz su, akıntıda uçan balıklar...

B.anne - Bir mektubunda St. Lorenz'i yazıyordun. Hani bir meşe ağacına adını kazımışsın.

Felix - Tamam.

B.anne - Onu yine anlatsana.

Felix - Büyük göllere yaptığım yolculuğu mu? Masal gibi bir yolculuk. Gözünün önüne getir. Köpeklerin çektiği bir kızak, karlı çam ormanları, geyik sürüleri, biraz ötede tatlı su gölleri çevresinde gökyüzüne yükselen dağlar.

B.anne - Ne söylüyorsun göller bölgesinde dağ mı var?

Isabella - Felix çok iyimser, küçük bir tepeye dağ diyor. Bir gün ormanda vahşi bir kedi gördük, bütün hafta kaplan gördüğümüzü anlattı.

Felix - Ben de tepe demek istedim. Yeni İskoçya o kadar düz ki, en küçük tepe dağ gibi görünüyor.

B.anne - Yeni İskoçya Doğu'da değil mi? Göl ne arıyor orada?

Felix - Sen Yeni İskoçya Doğu da mı sanıyorsun?

B.anne - Batı da diyeceksin nerdeyse. Bilmez olur muyum? Büyükbabanın atlasında bütün yolculuklarını izledim.

Balbao - (Durmadan öksürür) Evet evet... Kanada koskoca memleket... Koskoca memleket ... Bir kadeh daha.

Felix - Evet, isterim.

B.anne - Bana da son bir kadeh.

Balbao - (Doldurur) İşler nasıl gidiyor bakalım?

Felix - Hangi işler?

Balbao - Hangi işler olacak? Evler, büyük oteller.

B.anne - Kilise de yaptın mı?

Felix - Hayır yapmadım.

B.anne - Yazık, üzüldüm. Gotik kiliselerin sırrını çözdüğünü görmek isterdim senin. Üçte iki taş, üçte bir cam! Ah buna çok çalıştım.

Felix - Mimarlık da mı çalıştın?

B.anne - Önce hiçbir şey anlamıyordum. Ama sınavlar başlayınca bu konuda yabancı kalmak istemedim. Bir kubbe yapısı kapladığı dörtgen kesitleri birleştiren noktadan yükselen üçgenler üzerinde yükselmeli. Doğru mu?

Felix - (Balbao'ya) Doğru mu?

Balbao - (Güler) Seni şakacı seni .. Bana mı soruyorsun? Bir kadeh daha?

Felix - Evet, lütfen.

B.anne - İyi söyledin. Bana da bir kadeh.

Balbao - Yok sana yeter artık. Bu ev içkisi şeytana pabucunu ters giydirir.

B.anne - (Kendini kaybetmez, ama çok hoş bir sarhoşlukla) Ferdinand benim canım Ferdinand'ım, ne olur.. Ne olur.. Yalnız bir parmak.. Bu kadarcık (parmağını bardağa tutar ölçüyü gittikçe yükseltir) Yarisına kadar!..

Felix - Bir kubbe yapısı kapladığı alanın.. Sen inanılmaz bir insansın büyükannel!

B.anne - Tıp öğrenimi yapsaydın mikroskoplarla uğraşırdım herhalde, Astronomi okusaydın bir teleskop alırdım. Ama seninki bir erkek için

en güzel meslek. Ev yapmak. Bir kadının mesleği de bu evi doldurmak.
(kadehini kaldırır) Yaşasın mimarlık!

İsabella - Büyükanne, bu gece çok yoruldunuz,artık yatsanız.

B.anne - Bu gece mi? Bu gece uyunur mu? Yirmi yıllık bekleyiştin sonra? Kanadanın atlı polisleri bile yatağa götüremez beni bu gece.

Balbao - Bertha'cığim kendine dikkat etmelisin.

B.anne - Dikkat etmek ha? İsabella bize piyano çalacak şimdi.

İrlanda baladını çal. "My heart waiting for you"

İsabella - Ne dediniz?

B.anne - My heart waiting for you. Böyle söylenmiyor mu?

İsabella - (Güçlkle) O yes yes..

B.anne - En çok sevdiğin şarkı bu. Felix'i tanıdığın zaman çalmıştın hatırlıyor musun?

İsabella - (Çaresiz) Oh, yes yes..

B.anne - Haydi piyanoya yavrucuğum,piyanoya geç. (Piyanoya gider kapağı kaldırır)

Balbao - Gece yarısı müzik olur mu?

Felix - (İsa'ya yavaşça) Piyano çalar mısınız?

İsabella - (Yavaşça) Ravel'in bolerosunu tek parmakla.

Felix - Bu akşam kalsın büyükanneciğim, İsabella çok yorgun.

B.anne - Müzik iyi gelir. Haydi haydi..

Felix - Başka zaman..

B.anne - Neden şimdi değil.

Felix - Biz ikimizde tuhaf inançlı insanlarız. İsabella bu baladı ne zaman çalsa başımıza bir kötülük gelir. (Bir bardağın kırıldığı duyulur arkası seyircilere dönük duran İsabella bağırır ve elini ağzına götürür) Söyledim ya..(İsabella'ya) Nen var?

B.anne - Elini mi kesti?

İsabella - Çok az, acımıyor.

- Balbao - Çabuk alkol ve plaster koyalım.
- B.anne - Durun, mendili şarapla ıslatıyorum o da aynı işi görür (İsa'nın ıslak mendille sarar) Oldu yavrucuğum, acıyor mu?
- İsabella - Hayır, yalnız size müzik çalamadığıma üzülüyorum.
- Felix - Müziği ben yaparım. Bazı şarkılarımı çalayım size.
- B.anne - Besteciliğin de mi var?
- Felix - Bazen. Sayılardan ölç almak için küçük şeyler bestelerim; örneğin şu melodi (Piyanoya oturur, çalar) Nisan ayı, yağmurlar başlıyor. Duyuyor musun? Sincaplar ağaçlara tırmanıyor. İşte sincaplar. (çalar) İşte baharı müjdeleyen kuşlar. Bir guguk kuşu. (Guguk kuşu gibi öter) Hoşuna gitti mi?
- B.anne - Tıpkı sana benziyor. (Kadehini kaldırır) Oğluma içiyorum!Dünyadaki oğulların en iyisine! Yaşasın müzik! Şimdi hepsini baştan çal. Yağmuru, sincabı, guguk kuşunu! (Felix çalar,hepsi alkışlarlar) Ne olur Ferdinand bir parmak daha...Sevimli guguk kuşunun şarafine! En son damlayı koy! (Biraz kendinden geçer, Felix dürter)
- Balbao - (Güçlü bir sesle) Hayır Bertha yeter artık git uyu!
- B.anne - (Toparlanır ve güler) Hiçbir şeyim yok. Bu lanet olası saat bazen iyi işlemiyor. Şeyi... Düşünmediniz herhalde. Başım biraz dumanlandı o kadar...Yatsam mı acaba?
- İsabella - Evet evet. Çok iyi olur. Yarın bütün bir günümüz var.
- B.anne - Yarın!.. Gece o kadar uzun ki.. İyi dinlen yavrum.. Yarın görüşürüz..(Onu öper)
- Felix - Yarın görüşürüz büyükanneciğim. (Kucaklaşırlar) İsabella büyük anneyi kapıya kadar götürür.
- Balbao - (Felix'e) Uyumadan okumaya alışacaksın, kitaplar nerede biliyorsun bir şey ister misin?
- Felix - Bir mimarlık kitabı, bir de Kanada haritası.

B.anne - Gel Ferdinand. Yarın İrlanda balladlarını dinleyeceğiz. Güzel rüyalar. Hepinize. Rüyadan güzel bir şey yok. (Gülerek büyükbabanın koluna girer. Yalnız kalınca Felix kravatını gevşetir geniş geniş bir nefes alır İsabella bir koltuğa çöker)

Felix - Off.. Başlangıç için hayli ter döktük...

İsabella - İyi gidecek mi bakalım? Hiç bu kadar korkmamıştım. İrlanda ezgileriyle bıçak üstünde yalınayak dans etmek!..(Müzik Hubert Laws)

Felix - Bu yaşlı kadının hafızası çok tehlikeli.

İsabella - Yıllarca başka şey düşünmemiş. Gerçeği öğrenirse ne olacak?

Felix - Hiçbir şey olmayacak. Dikkat edeceğiz. Çorbayı pişirdik içmesini de becermeliyiz.

İsabella - Bu komedi yarın da tekrarlanacak sonra ne kadar sürecek?

Felix - Birkaç gün daha.. Sonra acele bir telgrafla beni çağıracaklar. Büyükanne hatıralarıyla yaşayacak.

İsabella - Bu rolü niçin paylaştın benimle? Beceremiyorum Felix elimden gelmiyor.

Felix - Korkuyor musun?

İsabella - Evet, büyükanne için. İyilik ettiğimizi biliyorum ama yine de...Onu böyle çocuk gibi sevinçli gördükçe yüzüne gerçeği haykırmamak için güç tutuyorum kendimi. Ondan af dilemek istiyorum. Korkunç bir oyun bu.

Felix - Senin bu komediyi çok içten oynamandan korkmuştum zaten. Bu şekilde hiçbir yere varamayız.

İsabella - Elimden geleni yaptım, iyi değil miydim?

Felix - Başlangıçta evet. Kavuşma anındaki çekingenlik, heyecan sahnesi... Hepsi çok iyi...Ama sonra kollarına atılıp hıçkırınca...

İsabella - Tutamadım kendimi. Yalnızlık ve beklemek nedir çok iyi bilirim ben.

Felix - Böyle şeyleri insan ilk defa söküp atamaz. (Kalbini gösterir) Sanat burada değil (alnını gösterir) burada küçük hanım.

Ísabella - Siz bir an bile duygulanmaz mısınız?

Felix - Gerçek duygu sanat değil. Ceviz pastasını nasıl sevinęle yediğimi gördün. Oysa ceviz ve bal dokunur bana. Sanatın sorunu denir buna. Sen nasıl buldun pastayı?

Ísabella - Nefis.

Felix - Zevk meselesi.

Ísabella - Büyükanneyi ilk görüşte sizin de sesiniz titredi ama..

Felix - Ah, bu bir numaraydı..

Ísabella - Peki onu ağlatan sessiz kucaklaşma?

Felix - Hepsi hesaplı şeyler. Yaşlı gözler iyi görmez anladın mı şimdi?

Ísabella - (Ona bakar sesinde bir güvensizlik hissedilir) Anlıyorum öğreneceğim çok şey var.

Felix - Şüphesiz, ama işini iyi başarmış sayılırsın Ísabella.

Ísabella - Niçin Ísabella diyorsunuz bana? Şimdi kimse duymuyor. Adım Martha benim

Felix - Burada değil. Burada başka bir hayat yaşıyoruz. Asıl kişiliğimizi unutmak zorundayız.

Ísabella - Peki kusurlarımı söyler misiniz lütfen? Bir daha yapmayayım.

Felix - Önce öpüşün. Daha doğrusu iki öpüşün. İlki çok...

Ísabella - Kardeşçe...

Felix - Evet çok kardeşçe.. Üç yıllık evlilik bile böyle bir öpüşe sebep değil. İkincisi de ... Üç yıllık evliliğe yakışmayan bir öpüş.

Ísabella - Çok mu sevdalı?

Felix - Sanatta ölçü kaçmamalı.

Ísabella - Özür dilerim bir daha yapmam.

Felix - Ümit ederim.Sonra bana "siz" deme. Unutma ki evliyiz.

Ísabella - Peki yalnızken?

Felix - Dikkatli aşıklar başkalarına açık vermemek içine yaparlar bilir misin? Yalnızken de kalabalıktaymış gibi davranırlar. Biz de aynı şeyi yapacağız, ama tersine.

İsabella - Benim için yeni bir şeydi bu. Peki dil meselesi ne olacak?

Felix - Hangi dil meselesi?

İsabella - Ana dilim. Gördün ya, büyükanne İngilizce anlıyor. Ama ben taş çatlasa bir gecede İngilizce öğrenemem.

Felix - Biraz çalış.

İsabella - Oh, yes yes..

Felix - Benimle alay ediyorsun.

İsabella - Öğretmenimle mi? Tanrı korusun! Bu affedilmez bir suç.

Felix - Bir şey mi var? Bakışların değişti birden. Ne oldu?

İsabella - Seninle ilgisi yok. (yaklaşır dostça konuşur) Söyle Felix, geçen gün söylemiştin hani, senin bülbül taklitçin gerçek bülbülden güzel ötüyor diye. Bu doğru muydu?

Felix - Şerefim üzerine. Basit bir hayvan, çok üstün de olsa bir sanatçı ile ölçülebilir mi?

İsabella - Senin görüşüne göre sanat hayattan üstün oluyor.

Felix - Her zaman. Şu bahçedeki ıhlamura bak bir kere. Bugün bir değeri var. Çiçek açıyor, koku saçıyor, gölge veriyor. Ama yarın? Öldüğü zaman? ağaçlar sessiz ve ayakta ölürler, artık hiç kimse düşünmez onları. Ama büyük bir ressamın bir tabloya çizdiği ağaçlar ölümsüzlüğe kavuşur. Soracak şey kaldı mı?

İsabella - Hayır, bilmek istediğim bu kadar. (Merdivene gider)

Felix - Bir dakika. Hep kusurlarını söyledim. Başarıları söylemezsem haksızlık olur.

İsabella - Ah öyle mi? O da var mı, söyle bakalım?

Felix - Özellikle piyano çalmak zorunda kalınca yaptığın oyun çok güzeldi.

İsabella - Ne oyunu?
Felix - Elini kesmiş gibi davranman. Ben bile daha iyi yapamazdım bunu. Kan nasıl çıktı.
İsabella - Dudak boyamla.
Felix - Ben de öyle düşündüm. Tebrik ederim. (İsabella'nın elini tutar kız bağırılmamak için kendini tutar. Elini çeker. Felix şaşırır) Nen var?
İsabella - Hiç... Sinirlerim...(merdivene döner Felix onu geri çeker elindeki sargıyı çıkarır)
Felix - Sahiden kesmişsin elini!
İsabella - Başka çarem yoktu.. İyi geceler..(Mendilini parmağına sarar merdiveni çıkar)
Felix - Sana bir şey söyleyeceğim ama gücenmek yok.
İsabella - Söyle.
Felix - Duyguların mantığına ağır basıyor. Asla iyi bir oyuncu olamazsın.
İsabella - Teşekkür ederim. Bu akşam söylediğin en güzel söz bu. Gücenmezsen ben de sana bir şey söyleyeceğim.
Felix - Söyle.
İsabella - Bir gün bütün ağaçlar yeryüzünde yok olsa da, şu ıhlamur ağacının yaşamasını isterdim. Bana kızdın mı?
Felix - Hayır kızmadım.
İsabella - İyi geceler Felix.
Felix - İyi geceler Martha İsabella
(Merdivenin parmaklığına dayanır, İsabella'ya bakar. Yukarda saat biri çalar)

ÜÇÜNCÜ PERDE

Birkaç gün sonra. Aynı dekor. Akşam. Telefon çalar, oda hizmetçisi gelir. Felix merdivenden iner.

Elisa - Alo... Nasıl? Hayır, burası değil.. Buyrun buyrun..

Felix - Kimdi?

Elisa - Yanlış bağlamışlar. Aynı ses üç defadır aynı adresi soruyor.

Felix - Belki santralde bir bozukluk var. Hangi adresi soruyorlar?

Elisa - Parfüm Bulvarı 2448. şehrin karşısında bir cadde bu. (Felix tabaktan bir elma alır, siler ve ısırır) Bir şey ister misiniz?

Felix - Hayır, teşekkür ederim. (Elisa gider, Felix bekler, sonra telefonu çevirir)

Alo!.. Helena beni iyi dinle! Bu oyunu bitirmeliyiz artık. Kanada'dan bir tel hazırlayın. Şöyle olsun: Yüksek komisyon halk evlerinin projesini indiriyor. Burada bulunmanız gerekiyor. İmza Hamilton. Anlaşıldı mı?.. Teşekkür ederim. Yarın çok erken burada olsun. Öğleden sonra da iki uçak bileti. Hepsi bu kadar.. Teşekkür ederim Helene. Yarın görüşürüz. (Telefonu kapar, ısıklık çalarak bahçeye gider. Soldan büyükanne gelir heyecanlı, yanında Genonova)

B.anne - Hayır hayır Genonova. İmkansız bu. Durmadan kafamı kurcalıyor. Bir türlü inanamıyorum, emin misin?

Geno - Ben de inanmak istemedim ama gözlerimle gördükten sonra...

B.anne - Niçin hemen söylemedin bana?

Geno - Açıkçası cesaret edemedim. Belki de yanıltmışımdır.

B.anne - Yok yok. Bence de gizli bir şeyler dönüyor.

Geno - Siz de şüphelendiniz mi hanımefendi?

B.anne - İlk geceden beri. Bir bakış... Bir söz... Dikkatimi çekti. Ama böyle bir şeye inanmak istemiyorum. İsabella nerede?

Geno - Konuşacak mısınız onunla?

B.anne - Hemen. Anahtar deliğinden bakan insan içerisini görmek ister değil mi? Nerde İsabella?

Geno - Çiçekleri suluyor.

B.anne - Çağır onu.

Geno - İyi düşündünüz mü?

B.anne - Evet, çağır diyorum.

Geno - (Bahçeye doğru döner) Bayan İsabella! (Büyükanne'ye) geliyor.

B.anne - Bizi yalnız bırak. (Genonova gider, İsabella gelir)

İsabella - Beni mi çağırdınız?

B.anne - Gel buraya, bana bak, kaçamaksız konuş. Benden ne saklıyorsun?

İsabella - Ben mi?..

B.anne - Sen ve o...

İsabella - Büyükanneciğim..

B.anne - Gözlerini kaçırmadan cevap ver.

İsabella - Sizi anlamıyorum.

B.anne - Çok iyi anlıyorsun. Bu komediyi uzatmak faydasız. Seninle iki arkadaş gibi konuşacağım. Kadın kadına. Felix'le aranızda ne var?

İsabella - Anlayamadım?

B.anne - Ne dediğimi gayet iyi anladın. Genonova bu sabah kahvaltınızı getirdiği zaman görmüş. Sen odada yalnız uyuyormuşsun. Felix de yandaki odada uyuyormuş. Bu ne demek, bana anlatır mısın?

İsabella - Ah, bunun için mi... (Sinirli güler)

B.anne - Bence gülecek bir şey yok. Tam tersine..

İsabella - Özür dilerim. Benimle bu tonla konuşmanıza heyecanlandım o kadar.

B.anne - Bu olayda hiçbir şey yok mu sence? Evli insanların ayrı odalarda yatması artık sevişmediklerini gösterir.

İsabella - Asla büyükanneciğim. Böyle bir şeyi nasıl düşünürsünüz.

B.anne - Hakkım yok mu?

İsabella - Felix sineklere dayanamadı yan odaya kaçtı.

B.anne - Bu ne biçim evlilik? Bir sinek sizi ayırıyor.

İsabella - Yoksa Felix'i sevmediğimi mi düşünüyorsunuz?

B.anne - Yemin eder misin? Elini kalbine koy da söyle, gerçekten mes'ut musun?

İsabella - Mes'ut mu? Benim için Felix'in önemini bilmiyorsunuz siz. O yalnız sevdiğim erkek değil, o benim her şeyim. Onu tanıdığım zaman ne yapacağımı bilmiyordum. Bir köpek gibi köşemde ölmekten korkuyordum. Ama o bir gül demetiyle geldi bana, ümitli bir söz söyledi. Bu söz kaybettiklerimi geri verdi. İçimde bir ses Felix'i her zaman seveceğimi söylüyordu; bana uzakta da olsa, yüzüme bakmasa da...

B.anne - Bu kadar delice aşkınsın demek?

İsabella - Delilik sayılırsa, güzel bir delilik bu. Felix'i seviyorum. Hem de her şeyden daha çok. Aşk, ona olan aşkımdır.. ilk defa benim başıma geliyormuş gibi, bizden başka seven yokmuş gibi bir duygu bu...Sevgilim... Sevgilim... Kulaklarımda hep bu söz,yastığımda kanımda hep bu ses. Şimdi Felix bana bakmasa da ne çıkar? Gözlerim onunla dolu. O gül demetiyle "Yarın" dan başka söz söylememiş de olsa ne çıkar? Beklemek gücünü verdi bana. Sevilmek önemli değil, mesut olmak için sevmek yeter büyükanneciğim. Ben de mesdum, mesut...

(Çok heyecanlıdır, ağlayarak büyükanne'nin göğsüne dayanır)

B.anne - Sus yavrum. Hepsi çok güzel. Ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Bir an onu sevmediğinden korkmuştum. Şimdi de bu kadar çok sevmene üzülüyorum.. Bu sevgiyi belli etme ona. Anladın mı? Biraz şüphelensin,o bir erkek!(Felix gelir, İsabella kalkar)

Felix - Anne kız arasında gizli bir konuşma. Oğul için iyi belirti değil.

B.anne - Senden bahsettiğimizi nereden çıkardın? Daha güzel konu yok mu sanıyorsun?

- Felix - Elbette var. Hatta daha önemli şeyler var. Ne konuşuyorsunuz?
- İsabella - Kadınca şeyler
- Felix - Anladım. Çok önemli şeyler. İsabella beni çekiştirdi galiba.
- İsabella - Aksine. Seninle çok mesut olduğumu anlattım.
- Felix - Anladım... Bunun için ağladın demek?
- B.anne - Kadınların saadet duygusu başka başkadır. Sen şımartılmaya çok alışmışsın anlaşılın. Karına iyi bak. Karışmam sonra. Yalnız değil artık, ikimiz biriz.(Dolaptan bir vuracak alır) Al oğlum.
- Felix - Ne bu?
- B.anne - Sineklerle karşı (bahçeye gider)
- Felix - Ne sineği?
- İsabella - Ben uydurdum. Bu sabah Genonova misafir odasında uyuduğumu görmüş de...
- Felix - Hay Allah! İlk defa kilitlemeyi unuttum. Hay aksi şeytan!
- İsabella - Üzülme her şeyi yoluna koydum.
- Felix - Sahi mi, şüphelendi mi?
- İsabella - Hayır. Yalan söylemeyi senin yanında çok iyi öğreniyor insan.
- Felix - Sana iyi bir haberim var.
- İsabella - Ah, sahi mi?
- Felix - Yarın sabah Kanada'dan bir telgraf alacağız. Öğleden sonra da iki uçak bileti.
- İsabella - (İrkilir) Öyle mi? Gidiyoruz demek? İyi haberin bu mu?
- Felix - Beğenmedin mi? Görev sona eriyor. Hoşuna gitmedi mi?
- İsabella - Yarın mı? Bıraktıklarımız ürkütüyor beni.
- Felix - Yarın.
- İsabella - Biraz bekleyemez misin? Bir gün daha?
- Felix - Niçin? Rahatlayacağım, titremeye başlıyorsun.
- İsabella - Senin "Bitiş sahnesi" dediğin şeyden korkuyorum.

Felix - Ayrılıktan mı? Bundan kolay ne var? Eşya toplarken titreyeceksin, eve bakacaksın, her köşeyi okşar gibi yapacaksın. Konuşmak bile gerekmez. Zaman zaman bir şey düşüreceksin. Yere düşen eşya kelimelerden daha çok dokunur insana. Niçin öyle bakıyorsun?

Isabella -Sana hayranım.

Felix - Alay mı ediyorsun?

Isabella - Asla! Gerçekten hayranım sana. Şaşırtıcı bir yeteneğin var. Söyle bakalım Jacond'un gözleri ne renk?

Felix - Zeytin yeşili.

Isabella - Deniz kızının?

Felix - Deniz yeşili.

Isabella - (Döner) Peki, benim gözlerim?

Felix - (Şaşkınlıktan kurtulmak için güler) Senin gözlerini de kendi gözlerim kadar biliyorum.

Isabella - Seninkiler gri biraz da ela güldüğün zaman parıl parıl. Konuşurken ve düşünürken gölgeli... seviyorum onları.

(Felix, öpmek ister)

Felix - Affedersin.

Isabella - Yarın için toparlanmam gerekiyor.(Yukarı çıkar)

(Isabella yukarı çıkar, Felix kendine içki koyar piyanonun başına gider, kapağını açar, çok düşüncelidir.Piyanonun tuşlarına gelişi güzel basar)

Balbao - gazetelerse yazı masama koy.

Elisa - Baş üstüne.

Balbao - Aradığın kitap bu değil mi? Arkeoloji de son buluşlar.

Felix - Affedersin de beni ilgilendirmiyor artık. Daha şaşırtıcı bir şey buldum.

Balbao - Sen mi, ne zaman?

Felix - Biraz önce uzun araştırmalar sonunda budala olduğumu anladım. Bana ihtiyacın yoksa yukarı çıkıyorum. (Yukarı çıkar)

Elisa - (geri gelir) Beyefendi biri sizi görmek istiyor.

Balbao - Bu saatte mi? Kimseyi beklemiyordum. (Kız gider eşikte bir yabancı görünür.)

Yabancı - Benden başka. Çok uzun bir yolculuktan geliyorum.

Balbao -ne hakla içeri giriyorsunuz? (Elisa gider Balbao lambaları yakar.) Kimsiniz?

Yabancı - (Öne gelir) Yirmi yılda çok mu değişmişim?

Balbao - (Hareketsiz donuk) Felix ? Elisa bizi yalnız bırak.

Yabancı - Korkma hayal değilim. Telgrafımı almadın mı?

Balbao - Aldım ama .. Saturun, yolcularıyla birlikte batmadı mı?

Yabancı - Sen de buna sevindin değil mi? Ailenin namusu kurtuldu dedin. İşte görüyorsun bana hiçbir şey olmadı. Benim gibi bir adam asla bildirdiği vapurla ve asıl adıyla yolculuk etmez. Polis çok meraklı.

Balbao - Yeter! Ne istiyorsun?

Yabancı - Sorulacak şey mi bu? Bu ne hayal kıtlığı böyle? Önüne diz çöküp günahlarımı affettirmemi beklemiyorsun inşallah.

Balbao - Hayır seni iyi tanıyorum artık. Hayatını izledim, senden neler bekleneceğini biliyorum.

Yabancı - Memnun oldum. Kötü çatışmalara düşmemizi önler bu. Senin bakımında kötü. .

Balbao - senin bakımından mı?

Yabancı - Evden uzakta yaşamak zorunda kaldığım hayattan sen sorumlu değimsin? Bunu hissedeceğini ummuştum.

Balbao -Suçu başkasına yükleme. Orada yaptıkların burada başladığın şeyler.

Yabancı - Vicdan azabı duymuyorsun demek?

Balbao - Ben görevimi yaptım. Gerekirse aynı şeyi yüz defa tekrarlarım.

Yabancı - Bundan zevk duyuyorsun anlaşılın? Ama artık hiçbir şey yapamazsın. O zaman ki çocuk sertleşti biraz. Yaşadıklarım çok sertleştirdi beni.

Balbao - Baskı mı yapıyorsun?

Yabancı - Sadece hatırlatıyorum. Denedim ve öğrendim bu dünyada kimsenin önceden çizilmiş bir yolu yok. Herkes kendi yolunu gücü yettiği kadar çizebiliyor. Benim yolum da bu evden geçiyor bugün.

Balbao - Bu ne demek ? Bizden ne istiyorsun?

Yabancı - Bir şey istemeye gelseydim cevabım şu olurdu. Dayakla benden aldıklarını istiyorum. Rahat bir hayat iyi yemek, şerefli bir aile.

Balbao - Burada yaşamayı düşünmüyorsun sanırım.

Yabancı - Yok canım, telaşlanma. Senin "Yuva" dediğin bana göre değil. Beraber oturmak ikimiz içinde çekilmez bir şey.

Balbao - Ne istiyorsun öyle ise?

Yabancı - Ben istediğimi daha önce söylemiştim. İnsafılı davranıp isteklerimin bir kısmından vazgeçeyim. Tek kelimeyle paraya ihtiyacım var.

Balbao - Anlaşıldı. Ne kadar?

Yabancı - İki yüz bin.

Balbao - Aklını mı kaçırdın? Bu kadar parayı nereden bulayım?

Yabancı - Cebinde hazır sanmadım bende... Ama bulabilirsin, hatta çok aramadan. Bu ev iki misli eder.

Balbao - Bu ev mi? Bu evi satmamı mı istiyorsun?

Yabancı - Sizin gibi iki ihtiyar için çok büyük bir ev zaten.

Balbao - Bizi sokağa mı atacaksın?

Yabancı - Yirmi yıl önce aynı şeyi sende yapmadın mı? Kapının kapanışı hala kulağımda (yanaklarını gösterir) parmakların hala yakıyor. İlk ve son oldu o, bir daha kimse tokatlamadı beni. Tokatlayamadı.

Balbao - Bu yüzden geldin demek? Yalnız para istemiyorsun, kanımızı da...

Yabancı - Bu konuyu konuşabiliriz ama vaktim yok. Parayı yarın istiyorum.
Anlaşıldı mı?

Balbao - Ne yarın ne de başka zaman.

Yabancı - İyi düşün ihtiyar. Seni sevdiğimden değil ama şerefli bir adın var.
Büyük puntolarla gazetelere geçmek istemezsin herhalde.

Balbao - Veremem, yemin ederim istesem de veremem.

Yabancı - Hiç değişmemişsin. Kasanı açmaktan hiçbir zaman hoşlanmazsın. Ama bu evde biri daha var, o beni kurtarır, sokağa attırmaz.
Büyükannem nerede?

Balbao - hayır, hayır. Büyükannenini bırak. Hayır! Elimden geleni yapacağım. Sana kıymetli şeyler.. Elmaslar vereyim...

Yabancı - Sadaka istemiyorum. Hakkımı istiyorum. Büyükannemin beni reddetmeyeceğini sen de bilirsin. Niçin konuşturuyorsun onunla?

Balbao - Dinle Felix. İnsafli ol. Büyükannen senin nasıl bir hayat sürdürdüğünü bilmiyor. Yirmi yıl önce giden, Mesut olan kişiliğini bulan bir genç diye düşünüyor seni.

Yabancı - Ah, ah, uydurma bir hikaye. Yazık ki inanacak yaşta değilim.
Büyükannem nerede? (Öne doğru bir adım atar, büyükbaba yolunu keser)

Balbao - Bir dakika dur.

Yabancı - kaybedecek vaktim yok. Çekil yolumdan!

Balbao - çekilmeyeceğim. Bir adım atamazsın.

Yabancı - (Onu yakasından yakalar) Kolayca elini kaldıramazsın artık. Bir çocuğu dövebilirsin ama yetişkin bir adamı asla. Çekil! Git önümden! (Onu iter ve bağırır.) Büyükanne!..

(Son söz üzerine merdivende Felix görünür. Şaşkın öne gelir, öfkeli ama kendini tutar. Kısık bir sesle.)

Felix - Bu kadar bağırmayın lütfen. Haklı olan bağırmasın. Benimle gelin, çıkın bu evden!

Yabancı - Siz kimsiniz, sorabilir miyim? (Büyükanneninin sesi gelir.)

Felix - Büyükanne geliyor, eğer tek bir söz söylersen gebertirim seni.

Yabancı - beni mi?

Felix - Hiç düşünmeden öldürürüm. (Dışardan gülüşmeler duyulur.)

Sus! (Büyükanne İsabella ile merdivenlerden iner.)

B.Anne- Böylesine aptallık görmedim ömrümde. Hey Tanrım! Bu kadar saf mı? Düşün bir kere... İsabella ne sanıyor biliyor musun? Ateş böcekleri karanlıkta... affedersiniz sizi yalnız sandım.

Felix - Bu bay yolunu kaybetmiş de.. Göstereceğim.

İsabella - (Anlar) Felix! (Yabancı adının söylendiğini duyunca şaşkınlıkla İsabella'ya bakar.)

Felix - (Kapıda) Gidiyor musunuz?

Yabancı- ?

(İsabella ve büyükanne ona bakar.)

İKİNCİ TABLO

Ertesi gün aynı yer. Bir köşede bir valiz. Masa da el çantası. Genovova büyük valizi de getirir. Geniş bir nefes alır. Duvar saati çalar. İsabella bakar ve dinler, dört defa çalar.

İsabella - Genovova, gitme zamanı yaklaştı.

Geno - Ben size üzülüyorum. Siz gençsiniz, hayatınıza dönüyorsunuz, önünüz açık. Ama hanımefendi...

İsabella - Onunla konuştunuz mu?

Geno - Kimseyle konuşmuyor. Odasında hiç kımıldamadan oturuyor.

İsabella - Niçin susuyor? Protesto eder gibi bir hali var. Ayrılık anının geleceğini o da biliyordu. Bu benim suçum mu?

Geno - Suç zamanda. Bizden hep başka şeyler istiyor. Vapur gelmeden önce dakikalar yüzyıllar kadar uzundu. Pazartesi Genovova, pazartesi..

Pazartesi nerede kaldı, günler ne çabuk geçti? Annem her zaman söylerdi: Bekleme için bir saat, ayrılık için ayrı bir saat var, diye... (Birkaç mendil düşürür) özür dilerim, öyle şaşkınım ki...

İsabella - Zarar yok teşekkür ederim Genovova.

Geno - Teşekkür niçin?

İsabella - Özel bir sebebi yok. Bana bir şey hatırlattınız da..

(Felix dalgın sokaktan gelir)

Geno - Bunları bir daha yıkayayım. Kuruyacak vakit var. (Mutfağa gider)

İsabella - (Telaşla) Ne oldu? Onunla anlaşabilecek misin?

Felix - Hayır, her şeyi söyledik ama faydasız. Birkaç dakikaya kadar gelecek

İsabella - Bu eve sokacak mısın onu?

Felix - Ne yazık ki ev onun. Her yolu denedim, faydasız. Çok aşâğılık bir adam, hiçbir şeyden çekinmiyor.

İsabella - Öyleyse bütün emeğimiz mahvolacak bir anda. Zavallı kadını da bu durumda bırakıyoruz.

Felix - Yapacak bir şey yok.

İsabella - İnanamıyorum. Seni tanıdığımda mucizeler yaratabileceğini sanmıştım. Sana körü körüne boyun eğmem bu yüzden. Şimdi de elin kolun bağlı duruyorsun ve hiçbir şey yapmıyorsun.

Felix - Ne yapmamı istiyorsun?

İsabella - Büyükanneye gerçeği anlat.

Felix - Bununla ne kazanabiliriz?

İsabella - Gözündeki perdeyi tatlılıkla, canını acıtmadan kaldırabilirsin. Ötekinin gelip parçalamasını mi bekleyeceksin?

Felix - Yapamam, cesaretim yok. Buradan hemen gidelim. Mümkün olduğu kadar çabuk.

İsabella - Rahatça eve dönmek ve yeni rüyalara başlamak, ya vicdanın. Yok Felix, sen yalnız git.

- Felix - Sen burada mı kalacaksın?
- İsabella - Çok isterdim. Keşke imkanım olsaydı. Yalanlardan kurulu bir hayata başlamak istemiyorum.
- Felix - Peki ne istiyorsun? Eski hayatına mı döneceksin?
- İsabella - Yeniden rüya görmek istemiyorum. Affet beni. Gerçek ile rüyayı ayırabilecek kadar büyüdüm, ben kendi dünyama dönüyorum.
- Felix - Bu dünyanda bana yer yok mu? Yedi gece kapımın arkasında senin uyduğunu biliyorum. Seninle bir çatı altında olmak, nefesini duymak yetiyordu. Nefesine çok alıştım, senden vazgeçemeyeceğimi hissediyorum. Seni seviyorum İsabella.
- İsabella - Felix (Kollarına atılır)
- Felix - Martha-İsabella, benim gerçeğim sensin. (Uzun bir öpüşme)
(Kapı çalar, irkilirler, bakışırılar, kapı durmadan çalar) Geldi işte.
(Elise kapıyı açmak için odadan geçer)
- İsabella - Bırak ben konuşayım onunla.
- Felix - Ne söyleyeceksin?
- İsabella - Bir kadın daha kolay anlaşır belki. Git (Çabuk bir öpüşme)
- Felix - Uzakta değilim.
- İsabella - Korkma, şimdi iki kişilik gücüm var (Felix bahçeye gider. Kız gelir.)
- Elisa - Dün akşamki adam, hanımefendiyle konuşmak istiyor.
- İsabella - Gelsin. (yabancı çoktan eşikte görülmüştür)
- Elisa - Beklemek istemiyor, tuhaf bir adam.. (Gider, yabancı emin adımlarla yürür. İsabella'yı tepeden tırnağa süzer)
- Yabancı - Yalancı gelin sensin değil mi?
- İsabella - Sizin yalancı eşiniz.
- Yabancı - Beğendim. Fena seçmemişler.
- İsabella - Teşekkür ederim.

Yabancı - Uydurduklarınızı biliyorum. Mektuplar, evlilik, ihtiyarla kavuşmanız heyecanı, hepsi çok asil bir masal. Ama bu şekilde sona ermesi yazık!

İsabella - Sona ermedi henüz.

Yabancı - Uzatmak istiyorsanız ücretimi biliyorsunuz.

İsabella - Çok yüksek. İki yaşlı insanın bu evden başka şeyleri yok. Boğazları sıkılarak satamazlar ya. Burada rahatça ölmeleri gerekir.

Yabancı - Elim boş dönersem köşede beni de boğazlayacaklar. Arkadaşlarımsın insafı yok, acımasızdırlar.

İsabella - Son sözünüz bu mu?

Yabancı - Yeniden mi başlayacağız?Kocanız olacak adam dün akşam mühlet istedi benden. Razi oldum. Vakit tamam. Daha çok bekleyemem. Parayı alıyor muyum, almıyormuyum?

İsabella - Siz de çok iyi biliyorsunuz, imkansız.

Yabancı - Şimdi görürüz. İhtiyarı odasına kapattınız galiba. Siz yorulmayın, yolu biliyorum (İleri gider, İsabella yolunu keser)

İsabella - Dur, bir adam daha atamazsın!..

Yabancı - Çekil yolumdan! Bir kadının hayatı çok mu önemli?

İsabella - Kendi hayatımdan çok.

Yabancı - İhtiyarın hayatı iki yüz bin lira.

İsabella - Alçak! (Yumruklarını sıkarak üzerine yürür. Bu sırada soldaki kapı açılır. Büyükanne görünür.)

B.Anne - Ne oluyor İsabella?

İsabella - (Ona koşar) Büyükanne!

B.Anne - Dün akşamki bay yanılmıyorsam? (Ona gider) Bir şey mi istiyorsunuz?

İsabella - Hiçbir şey. Bay gidiyordu. (Yalvararak) Değil mi gitmek üzereydiniz?

Yabancı - Bu uzun yolculuğu gitmek için yapmadım.

İsabella - Onu dinlemeyin büyükanne. Ne olur dinlemeyin onu.

B.Anne - Misafire iyi davranmıyorsun. Kusuruna bakmayın. Biraz sinirlidir. Bizi yalnız bırak. Bu bay bana önemli bir şey söyleyecek herhalde.

İsabella - Ne olur, büyükanne. Ben anlatırım size.

B.Anne - (Güçlü) Haydi, İsabella. Sen bahçeye git. Çağırmayınca dönme. Anladın mı? Haydi! (İsabella gider, yüzünü elleriyle saklar, Bir an sessizlik, Büyükanne konuşmadan yabancıya gider ve bakar) Anlaşılan çok önemli bir iş bu. (Oturur) Oturmaz mısınız?

Yabancı - Teşekkür ederim, hayır. Çok çabuk anlaşacağız.

B.Anne - Benimle konuşmak için uzun bir yolculuk yaptınız öyle mi? Nereden geliyorsunuz?

Yabancı - Kanada'dan.

B.Anne - Güzel bir memleket olmalı. Birkaç gün önce gelinim de oradan geldi. Torunumu tanıyor musunuz?

Yabancı - Çok iyi, hatta sizden daha iyi.

B.Anne - Mümkün. Uzun zaman ayrı kaldım ondan. Bu evi terk edip gittiği zaman.

Yabancı - Bu evden kapı dışarı edildiği zaman.

B.Anne - Çok doğru. Büyükbabası onu attığı zaman, hayli korkmuştu. Haylaz bir çocuktü ama iyi kalpliydi. Bana ait sevgisini onu koruyacağını, yanlış yola yöneltmeyeceğini biliyordum. Yanılmamışım. Önce mektupları geldi, başladığı yeni hayatı yazdı bana. Sonunda da kendi geldi.

Yabancı - Hikayeyi biliyorum. Ama bu yaşta bunu size nasıl yutturduklarına aklım ermiyor.

B.Anne - Anlayamadım?

Yabancı - Bu mektupların uydurma olduğunu düşünmediniz mi hiç? Her şey yalan, mektuplar da gülünç hikayeler de torun da. Kör müsünüz yoksa sizde mi oyun oynuyorsunuz?

B.Anne - Felix?

Yabancı - Büyükanne.

B.Anne - Denizleri bunun için aştın demek? Yaşlı bir kadına bu tokatı atmak için.. övünebilirsin. İnsana gurur veren bir yeterek doğrusu!

Yabancı - Sonuma gelmeyecek miyiz? Sen de mi oyun oynayacaksın?

B.Anne - Hayır. Ben her şeyi daha dön akşam anladım. Seni görür görmez açıldı gözlerim. Büyükbabanı konuşurmak da güç olmadı. İnanılması güç, müthiş şeyler anlattı bana. Bir ümidim kaldı. Bana karşı çıkamayacağını umdum. Bu ana kadar güzel bir söz, biraz sevgi ve saygı, bana seni şu anda bile affettirecek bir davranış bekledim senden. Ama boşuna! Kirli ellerin yaramı deşti yalnız!

Yabancı - Başka şey yapamam. Hayatımı kurtarmak için paraya ihtiyacım var.

B.Anne - Miktarını biliyorum. Söylerken duydum. İki yüz bin.. Büyükannenin hayatı bu kadar kıymetli mi? Hayır Felix hayır. Bu kadar kıymetli değil. Senin bir göz yaşın için severek verirdim hayatımı. Ama ağlamak için çok geç artık. Daha ne bekliyorsun? Sana metelik bile vermem, benden hiçbir şey saklamıyorsun.

Yabancı - Köpek gibi sokaklarda mı sürüklendireceksin beni?

B.Anne - Yaşadığın hayata da çok yakışmaz mı? Yoksa seni polise mi vereyim?

Yabancı - Sen mi? Adını kirleten birini nasıl verirsin?

B.Anne - Adımı taşıyan değil, hayatımı yaşayan benim sayılır.

B.Anne - Benim için bir şey yapmak istiyorsan hemen git bu evden hemen!

Yabancı - Varlığım bu kadar ağır mı geliyor?

B.Anne - Daha fazla dayanamayacağım. Git! Görmüyor musun, gücüm kalmadı artık, dizlerim titriyor. Önünde bayılmak istemiyorum.

Yabancı - Suç bende mi?

B.Anne - Defol! (Yabancı birden korkar gider. Büyükanne hıçkırarak koltuğa çöker) Zavallı mahluk! (Bir an sessizlik. Balbao heyecanla gelir)

Balbao - Zavallı karıcığım, dayanamazsın diye söylemedim mi sana?

B.Anne - Üzüntüm geçti ama öfke duyuyorum. Bir yaralanma duygusu.. Sen de de vardı bu belki de senden geçti ne olsa eski arkadaşız. (Toparlanır) Çocuklar bir şey duymadı değil mi?

Balbao - Onlara söylemeyecek misin?

B.Anne - Asla. Onlara ömrümün en güzel günlerini borçluyum. Şimdi ben de karşılığını vermeliyim. (Bağırır) Felix! İsabella!..

Balbao - Bu kadar gücü nereden buluyorsun?

B.Anne - Bugün son gün Ferdinand. (Ayağa kalkar) Beni yerde görmesinler. İçten ölmüş ama dimdik, ayakta. Bir ağaç gibi. (Felix ve İsabella girerler) Bu üzgün haliniz ne?

İsabella - Adam gitti mi?

B.Anne - Hemen gitti. Garip bir adam. Önce benimle konuşmak için uzun yoldan geldiğini söyledi, sonra yüzüme baktı, geldiği gibi gitti.

Felix - Konuşmadan mı?

B.Anne - Güya önemli bir şey söyleyecekti. Ama birden nutku tutuldu, bir kelime söylemedi.

İsabella - Hiç bir şey söylemedi mi?

B.Anne - Sahi, tek bir cümle söyledi. AFFEDİNİZ dedi. Ne demek istedi acaba? Valizini kapadın mı?

İsabella - Daha vaktim var.

B.Anne - (Balbao'ya) onlara bir ıhlamur dalı kes, hatıra olarak götürsünler. Evet penceredeki dalı. (Balbao yavaş yavaş merdiveni çıkar) Likörün reçetesini unutacaktık az kalsın. Kalem kağıdın var mı Felix?

Felix - Evet, Büyükanne. (İsabella'ya kalem kağıt verir. İsabella masaya oturur, yazar)

B.Anne - Yaz yavrum... Göreceksin ne güzel olacak. Bizim ailede kadınlar likörleriyle ünlüdür. Yaz: Kaynamış su ve alkol, aynı ölçüde.. Uçak kaçta kalkıyor?

Felix - Yarın, şafak sökerken,

B.Anne - Yarın... Bir bardak üzüm suyu.. Mümkünse misket.. Bana yazacaksın değil mi İsabella?

İsabella - Tabii Büyükanne, her zaman.

B.Anne - Yüce ormanları, kayaları görmeyi çok isterdim. İki yumurta akı, iyice çalkalanacak... Bir çocuğunuz olunca... Oğlan mı istersiniz? (Uzak bir hayale dalmış görünür. İsabella kalemi bırakır, başı koluna düşer, Felix muhabbetle onu omzundan tutar kalemi eline verir)

Portakal kabuklarını iyice rendelemeli... Bir parça tarçın... koku vermek için... iki damla da rom esansı..

(BÜYÜKANNE REÇETİYİ YAZDIRIRKEN PERDE YAVAŞ YAVAŞ İNER)

SON